

Митрополит Јоаникије на Савиндан богослужио на Савиној главици

Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је данас, на Савиндан, Свету службу Божију у манастиру Светог Саве на Савиној главици у Доњем Грбљу. Митрополиту су саслуживали: архимандрит Рафаило, игуман манастира Подмаине, протојереј-ставрофор Јован Рајак, парох доњогрбаљски, јереј Бранко Богојевић, парох ластовски, и јерођакон Сионије (Зорић).

На крају Свете архијерејске литургије и освећења славског колача, Митрополит Јоаникије је честитао празник првог архиепископа српског кога, како је казао, слави цијела православна васељена, подсјећајући да је српски народ и прије Светог Саве имао историју, али ипак када се год прича о нашој историји Свети Сава је почетак. Објаснио је да то није случајно, јер тек у вријеме Светог Саве духовно смо се усправили и препородили:

“А онда кад смо се уздигли и духовно и културно, онда смо знали да направимо и државу, па је више учињено у вријеме Светог Саве и Светог

Стефана Првовјенчаного, његовог брата, који су наставили дјело Светога Симеона Мироточивого, њиховога оца, за тих, да кажемо, 40-50 година него за многе раније вијекове”, казао је владика.

Додао је да је Свети Сава успио да сабере народ и да га цијелог духовно препороди зато што је био сасуд Духа Светога, такав духовни ауторитет да га је цио народ прихватио и послушао.

“Свети Сава, испунивши се божанске свјетлости и љубави и силом ријечи Божије и мудрости, појавио се као сунце које је духовно загријало срца нашега народа и од тада почиње једна епоха духовног узрастања, стварања, јачања државе. Цио народ се објединио око ријечи Светога Саве, око његовога учења. Примио његову науку и немамо никаквих свједочанстава да је у свом народу Свети Сава тада имао некога ко му се противио”, казао Високопреосвећени и додао да је имао дар да мири завађене, подсјетивши на измириње браће Стефана и Вукана, која су се завадила због власти, те да је од тог измирења зависило даље напредовање српскога народа и српске државе.

У наставку бесједе Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је истакао да се Свети Сава прво потрудио да своје срце оплемени, да своју душу облагороди, да се духовно препороди, да прими силу Божије ријечи кроз молитву и постове и непрестано духовно усавршавање и учење, примање Божије науке од најмудријих тога доба.

“Тек је онда могао да проповиједа ријеч Божију, да мири завађене, да их обједињује у вјери и љубави, у доброту и заједничком труду и раду”, бесједио је Његово високопреосвештенство Митрополит Јоаникије.

Осврнувши се ктиторску дјелатност Светог Саве, његов рад на обнови и подизању бројних цркава и манастира, Митрополит је казао да је прије него што се вратио у Србију подигао манастир Хиландар, који је веома значајан за историју нашега народа, али и Свете Горе Атонске, и представља један од најљепших манастира на Светој Гори, што служи цијелом српском роду на част и понос.

“Али је и своје отачаство украсио божанским љепотама. Погледајмо само оно што је остало до данас, оне фреске у Студеници, у нашим манастирима Жичи, Милешеви, али сигурно и у многим другим светињама које нијесу сачуване до данас. Он је поставио највећи стандард, дао највећи мјеру умјетности стварања и људског дјелања. Он је био свијетли примјер у свему и скоро

недостижни примјер човјека таквога савршенства, такве духовне љепоте и такве силе његовог ауторитета, ауторитета који подстиче, сабира и оплемењује. Такав је ауторитет светих Божијих људи који привлачи себи све”, поручио је Митрополит.

Говорећи даље о том великом наслеђу дотакао се и оснивања Српске аутокефалне архиепископије, појашњавајући да се аутокефалност повјерава ономе народу који може да допринесе јединству православља:

“И тадашњи Божији људи, који су били одговорни за ту велику одлуку, видјели су у Светоме Сави ту личност коме се могла повјерити та најузвишенија дужност, да с Божијом помоћу и мудрошћу буде оснивач Српске помјесне православне цркве. Не значи аутокефалност одвајање од некога, него управо укључивање у заједницу светих Божијих цркава, да би се доживјело јединство једне Свете саборне и апостолске цркве. И наравно повјерава се аутокефалност, самосталност, ономе народу који може да чува вјеру, да не скрене у паганство или у јереси, и да на такав начин не буде огромна духовна штета за цио један народ, а видимо Свети Сава проповиједа, како он каже, праву вјеру.”

Подсјетивши на Беседу о правој вери, код Доментијана, гдје Свети Сава говори шта је права вјера, владика је посебно нагласио да је он научио свој народ шта је права вјера па је због тога, његовог наука и ауторитета, који су касније његови наследници продужавали, наш народ сачувао вјеру у тешким условима, врло често у ропству.

“Вјеру је сачувао и то га је увијек узвишавало. Наш народ је кроз историју трпио понижења заједно са Христом, али је са Христом и васкрсавао, живио крсто-васкрсним начином живота, хришћанским животом. У овоме свијету морамо доживјети, поред радости, коју је Бог дао људима да се кријепе, и тешкоће, искушења, болести и страдања, па врло често и увреде и свакакве неправде. Али важно је сачувати своје срце да у њега не уђе горчина, очајање, туга или, не дај Боже, злоба и пакост. И на такав начин човјек побјеђује и ђавола и своје непријатеље”, поучио је сабране Митрополит Јоаникије.

Указао је на велико наслеђе Св. Саве, које он има кроз наше светитеље, који су наставили све оно што је он започео. “Свети Сава је овдје је основао Епископију зетску, његовим благословом она живи и ствара пуних осам вјекова. И сада нам се чини да живи опет пуним животом као у доба Светога Саве, захваљујући много великом труду и великој жртви настављачу дјела

Светога Сави, нашем блаженопочившем Митрополиту Амфилохију.”

Честитајући храмовну славу сестринству ове свете обитељу на Савиној главици, Митрополит је казао да је ова мала црквица у Грбљу једно дивно знамења и да имамо обавезу не само да је сачувамо већ и да завршимо велику која је давно започета, онако како су то наши преци предвидјели, те да је зато Божијим промислом дато да се овдје и манастир оснује:

“Хвала Богу, ево овдје 20-ак година, више-мање, ова светиња живи пуним животом. Важно је да је пропојала и да се овдје Света служба врши, да црквено звоно звони и да се народ сабира, па ћемо чим буде прилике наставити и да зидамо тамо гдје су наши преци били заустављени силом историјских неприлика, којих имамо премного. Свети Сава је велики дуговни покровитељ и заступник са неба свога рода и он је присутан овдје међу нама. Наш народ је облагодаћен духом Светога Саве срастао, он је ушао у душу свога народа. То видимо и по нашој књижевности и овим светосавским приредбама, то видимо и по народним обичајима, али посебно то видимо по нашим светињама. За осам вјекова нема светиње које смо подизали, а да је нијесмо украшавали иконама и фрескама Св. Саве и Св. Симеона Мироточивог, чак и у најтежим временима. Свуда имамо то божанско, светосавско наслеђе, које је највиши израз наше културе и духовности. Нека Божији благослов и благослов Светога Саве буде на свима вама”, закључио је Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије у манастиру Светог Саве на Савиној главици.

mitropolija.com